

Cserhátszentiványiak

I. Világtalálkozója

2009. június 27.

A falu névadójának szentelt templom
törökdúlás utáni újraépítésének
250-ik évfordulóján

Írta és szerkesztette
Dr. Szalay Ferenc, Murányi Gyula, Balás Kristóf, Horváth Dóra

Fent: A falu köszöntő táblája és egy jellegzetes ház
A lenti képen balra a templom, jobbra a temető dombon a régi
templom műemlék jellegű tornya és a ravatalozó, mögötte jobbra a
Pelecke hegy nyúlványai

Tartalomjegyzék	Oldal
Beköszöntő	2
Dr. Beer Miklós váci püspök köszöntő levele.....	4
A találkozó programja.....	5
A falu történetéből	6
A templomok története	12
Képek a faluról és a templomokról	19
Elöljárók, bírók, tanácselnökök, polgármesterek.....	26
Az egészség őrei, testünk gyógyítói.....	27
Strandélet Cserhátszentivánon	28
A falu címerének és zászlajának története, bemutatása.....	29
A kiállítás képei és művészei.....	31
Színművészek, filmszereplők	35
Sportolóink.....	37
Szeretettel emlékezünk nevelőinkre.....	40
„Két kezünk munkája” kiállítás.....	42
A molnárkalács története és receptje.....	43
Meghívó a Horváth Dóra Néprajzi Gyűjtemény megtekintésére ...	46
Cserhátszentivániak a nagyvilágban	47
Az emléktábla	48
Az I. Világtalálkozó előre regisztrált résztvevőinek névsora.....	50
Meghívó a II. Világtalálkozóra.....	54
Köszönetnyilvánítás.....	55
Jegyzet.....	56

Beköszöntő

„Nem tudhatom, hogy másnak e tájék mit jelent, nekem szülőházám...”

Radnóti Miklósnak, a száz évvel ezelőtt született, csodálatos zsidó-keresztény-magyar költőnknek számomra mindig megható soraival köszöntöm a Cserhátszentivániai I. Világtalálkozója résztvevőit, az ebből az alkalomból készült kiadvány olvasóit.

A „tanulj, mert azt nem tudják elvenni tőled” ősi tapasztalata, a megélhetés kényszere sokunkat távol sodort szülőfalunktól. Ki gyakrabban, ki ritkábban és sokszor csak a temetőbe tér vissza ebbe a „hegyekkel, erdőkkel koszorúzott, csodálatosan tiszta levegőjű, földön kívüli békességű apró község”-be. Szerencsére, ha fogyóban is de még elég sok régi, mosolygós, ismerős arcot lehet látni, és egyre több új, kedves emberrel lehet találkozni, akik felfedezték, hogy „eszményi ez a vidék a mai zaklatott világ úzótt emberének a pihenésre, a felfrissülésre”.

Szentiványi az, aki itt(hon) otthon érzi magát. Ebben a szellemben fogalmazódott meg az igény, hogy találkozzunk. Legyen időnk egymásra akár elszármazottak, akár helyben lakók, vagy pihenést keresők vagyunk.

„Arra van időm, amire akarom”, s alkalmat is találtam:

- 250 évvel ezelőtt szentelték őseink a falu névadójának, keresztelő Szent Jánosnak a tiszteletére a temetői templomot.

- 275 éve, hogy eleink egyezséget kötöttek és kiadták a cserhádi Szent-ivány nemesi községének szabályrendeletét.

1942-ig, az új templom elkészültéig Szent Ivánkor volt a búcsú napja, szentiványiasan a „Vendégség”, amikor a távolba került szerettek hazatértek. Legyen újra egy napunk, minden év június utolsó szombatja, amit itt(hon) töltünk. Ha csak ketten-hárman „visszatérünk megpihenni, emlékeken felvidulni” már érdemes volt.

Az Ismerős Arcok dala szerint:

*„Annyi mindent kéne még elmondanom,
S ha nem teszem, talán már nem is lesz rá alkalom
Hogy elmeséljem, milyen jó, hogy itt vagyunk,
S mint a régi jó barátok egyet mondunk s egyet
gondolunk”*

Köszönet mindazoknak, akik bármilyen módon segítik vagy igénylik a találkozást. Bakallár Jóskával szólva „fejet hajtok kedves falum látványa és csillogószemű emberei előtt”

Szentivány, 2009. június 27.

Murányi Gyuszi (1949

*a Marsalkó (Siraky, Gyürky, Fábián) és a Noskó (Lehotzky, Balás)
család sarja*

Dr. Beer Miklós váci püspök levele

Isten hozott benneteket, szentivániak!

A szülőfalu varázsa végigkíséri az életünket. Amikor hosszú idő után először mentem haza az én falumba, szinte beleszédültem a csodába. Így van ez mindnyájunkkal. Itt lakott nagyanyám, itt állt az öreg cseresznyefa, ahol vártuk az első pirosló szemet, ott volt az öreg iskola kapuja, ahová félelemmel-izgalommal vitt el anyám, ott állt a templomunk, amely évszázadok emlékét idézi: a hajdanvolt első templomét. Ez ember meg-megáll. Esmélődik, emlékezik és meghatódik. Innen indultam, itt nyílt ki számomra a világ, itt cseperedtem emberré.

Természetes, hogy olykor egyedül szeretnénk maradni, hogy a számunkra felejthetetlen élményeket felidézzük, de mégis az a hazatérés igazi nagyszerűsége, ha újra együtt vagyunk azokkal, akikkel ezeket az élményeket átéltük és most egy-egy fénykép kapcsán felidézhetjük.

Lélekben együtt zárandokolok veletek, cserhátszentivániak szülőföldetekre és veletek együtt adok hálát a mindent teremtő-ajándékozó Istennek. Veletek örülök a gondolatnak, a szándéknak, mely hazahívott benneteket. Köszönöm nevetekben mindazoknak, akik szívükön viselték a „világtalálkozó” ügyét. Mindnyájatok nevében köszönöm ennek a kötetnek megjelenését.

Szívből kívánom, hogy ezek a képek, levelek, dokumentumok, történeti visszatekintés adjon mindnyájatoknak sok örömet, lelketekbe reménységet és főképpen egymás iránti szeretetet. A szülőfalu „köteléke” adjon új indítást, hogy bárhová is vitt életutatok, bárhol is van otthonotok, törődjeteك egymással, segítsétek egymást és adjatok egymásnak jó reménységet!

Gyerekkori élményem, hogy amikor este felnéztem a csillagokra és felfedeztem a sarkcsillagot /a göncölszékér segítségével/, anyám ennyit mondott: „Bárhol is jársz majd életedben, nézz fel az égre és jusson eszedbe, hogy Isten mindenhol vigyáz rád.” A csillagok jelzik, hogy összetartozunk, egy a sorsunk és egy a reményünk.

Ezekkel a gondolatokkal ajánlom ezt az értékes-szép kiadványt az olvasónak, akár itthon él, akár a világ távoli pontján: mindnyájan itthon vagytok!

Imádsággal, szeretettel

Beer Miklós váci püspök

Cserhátszentivániai I. Világtalálkozója

2009. június 27, szombat

PROGRAM

- 08.00 órától Érkezés, regisztráció a Kultúrházban
 Fogadás helyi pálinkával, pogácsával, süteményekkel
- 10.00 Szentmise a templomban
- 11.15-től Ünnepi program a Kultúrházban
 Kötetlen találkozó, élménybeszámolók, visszaemlékezések
 Megnyitó
 A falu címerének és zászlájának bemutatása
 Cserhátszentiváni művészek kiállításának megnyitása
 Bakallár József festőművész visszaemlékezései
 Tarcsányi Ottilia szavai
 Iványi Zsuzsa, Iványi Ödön festőművész lánya
 Cserhátszentiván fényképeken kiállítás
 Gyöngyössy Katalin színművész visszaemlékezése
 Pedagógusok köszöntése
 Sportolók bemutatása, bemutatkozása
 Noskó Ernő olimpiai bajnok
 Szilassy Béla jégkorongozó
 Képek megtekintése
- 13.00 Ebéd – bogrács ételek, házi sütemények, italok, gyümölcs
- 16.00 Lovas felvezetéssel, faluzászlóval séta a régi templomhoz
 Emléktábla leleplezése a temetődombon 250 éve épült
 régi templom műemlék jellegű tornyán
 Beszédet mond: sipeki Balás Kristóf
- 16.45 Emlékfák ültetése a temetőben
- A találkozó idején folyamatos programok:
 Festmény, grafika és fénykéпкиállítás a Kultúrházban
 „Két kezünk munkája” kiállítás a volt Presszóban/Tejcsarnok
 Néprajzi Gyűjtemény a Sziget közben
 Egyéni találkozók, látogatások
 Bejegyzés az Emlékkönyvbe
- 19.00 Zene, tánc, tombola, bál a Kultúrházban

A FALU ÉS A TEMPLOMOK TÖRTÉNETE

A falu történetéből

A falu nevei és elhelyezkedése

*Scenthywan, Sankt Ivany, Szentivány, Szent-Iván,
1906 óta Cserhátszentiván*

Cserhátszentiván a belső Cserhát egyik legszebb fekvésű medencéjében, a Szuha patak mentén, a Bézma (514 m), a Középhegy (414 m), a Magas hegy (392 m), a Kangyikó és a Pelecke (342 m) hegyektől ölelve, Alsótold, Ecseg, Kutasó és Bokor szomszédságában helyezkedik el. Az állandó lakosok száma 2009-ben 150.

A vidék ősidőktől fogva lakott volt. Erről számos szkíta és avar lelet tanúskodik. Évszázadokon keresztül, már a honfoglalás előtt is, itt vezetett a Szuha patak mentén a Hatvan - Ecseg - Szentivány - Told - Lóc - Szécsény "országút", ami hadi út is volt, s olyan várak között futott, mint Buják, Ecseg, Hollókő.

Szentivány első okleveles említése egy 1265-ben készült adományozási levélben szerepel, amelyben Kutasó, Bárkány és Ágasvár az adományozás tárgya, s Kutasó határjárásánál említi a levél „scentiwan Berecha”-t, azaz Szentivány bércét.

Rövid, történeti áttekintés

1265 Scentiwán Berche (Berecha) áll az írásban, s lehet találgatni, hogy a Keresztelő Szent János (Iván) tiszteletére szentelt ősi templomról nevezett falu állt e már, vagy csak "Szentiván bérce", azaz a Bé(s)zma határjellegét rögzítették. 1327-ben azonban már biztos, hogy temploma volt a falunak.

- 1524 A falu és környéke Katonai (Kothon) György, majd vejei Aranyi és Pécsi birtoka.
- 1542-43 Az északra nyomuló török csapatok felgyújtják, lerombolják a falut, a lakosság nagy részét levágják vagy elhurcolják. A templomot feldúlják, kifosztják, felgyújtják és lerombolják, de a falu nem néptelenedett el.
- 1562 A török hódoltsági területéhez tartozik. Ekkor Csálin Diváné török tiszt hűbértartokai közé tartozik.
- 1572-ben Ferhát bin Abdullah zsoldos lovas katona hűbértartoka.
- 1680-as évek végén felszabadul a török hódoltság alól.
- A másfél évszázados török pusztítás közben és után visszatérnek a túlélő utódok, és új családok is letelepülnek.
- 1729 A birtokösszeírás lakókról nem tesz említést.
- 1734 "Nemesi község", ami adómentességgel, de hadviselési kötelezettséggel járt. Az első hadnagyot (helyettese a tizedes) 1743-ban jegyzik a dokumentumok.
- 1745-ben a nemesi felkelés (insurrectio) is érintette a falu nemeseit. Siraky Lajos feljegyzése szerint: „Dicsőn uralkodó Mária Terézia királynénk alatt 1745-ik esztendőben a Burkus királlyal kitört a háború, ezen háborúban Szentivánból az insurgensek felállottak, u.m. Siraky Gáspár (ezt az ellenség földin lováról lelőtték és ott halt meg), Szilassy Gábor, Pap Ferenc (hazajövele után reguláris katona lett), Aranyi szolgája n.n.”
- 1752-59 A régi, a török által elpusztított templom köveiből új templom épül.
- 1760 Önálló szabad püspöki (gr. Esterházy Károly, Vác) adományozású plébánia, önálló anyakönyvezési joggal.
- 1771-72-es úrbéri rendezés idején Possessio Szent-Ivány nyilatkozata a jobbágyterhekről: Kubinyi Gáspár, Balás Gábor, Balás Ferenc, Siraky Pál, Siraky Albert, Aranyi István 1-1 jobbágy.
A jobbágyok szabad költözésűek, kilencedet, készpénzt és ajándékot nem adnak.
- 1787 II. (kalapos) József féle összeírás: 87 ház, 119 család, hivatalosan 612 (valóságban 593) lakos.

1789 Szent-Iványon már 18 nemesi nagycsaládot kötelezett a törvény 1-1 nemesi felkelő kiállítására: 5 Siraky, 3 Csernus, 2-2 Balás és Dobossy, 1-1 Berkó, Gyürky, Laczkó, Mátyássy és Szilassy nemes úr.

A falu plébánosa és a szegényebbek pénzbeli kötelezettsége: 9 család 5-10, 6 család 10-15, 2 nemzetség 15-20 Rhénes forintot fizetett vagyona arányában. A legmódosabb Siraky László is csupán 20 Rft 15 krajcárt.

Adatok Dr. Pálmány Bélának a szentiványi szabályrendeletekről írt munkájából.

1779 és 1809 között négy esetben is hadbavonultak a község nemesei. Siraky Lajos szerint: „I. Ferenc Császár és Magyar Király a Francziák ellen kéntelenített hosszas háborút folytatni a Napoleon bonaparté fénykorában”.

1801 A megáradt Szuha patak elsodorta Karpi mérnököt és két gyermekét

1830 Kolera járvány

1841 Új iskolát épített a faluban Kállay Rafael váci püspök

1848-49 Balás, Siraky, ... család tagjai a szabadságharc hősei.

1848 után a közigazgatás átalakítását követően már nem hadnagyot, hanem községi bírót választanak.

1864 A körjegyzőség központja. Ide tartozik Alsó- és Felsőtold, Garáb és Kutasó. Körjegyző Siraky Lajos

1872 Zsinagóga épül a faluban.

1873 Kolera pusztít a községben, 52 halott (7 férfi, 18 nő, 27 gyermek) a körjegyző feljegyzése szerint

1895 Földrengés november 27-én, szerda reggel 6 óra 5 perckor.

1905 Új iskola épül (ma vendégház).

1906 A falu új neve: Cserhátszentiván. A névváltoztatásra, a megkülönböztető előtagra azért volt szükség, mert az országban számos más település is viselte/viseli Szentiván nevét

1915 A lakosok száma 610, ebből 551 katolikus, 40 evangélikus és 31 zsidó.

1914-18 Az I. világháborúban a faluból 112 férfi harcolt, 26-an haltak hősi halált, 1 fő vitézzé avatatott

- 1930 A Magyar Statisztikai Közlemények (89. kötet 224. oldal) szerint a lakosok száma 610, ebből római katolikus 551, görög katolikus 1, református 5, ágostai hitvallású 39, izraelita 14.
- 1930-as években a meleg forrás hasznosításával 24 C fokos melegvizű strand létesül élénk fürdőélettel.
- 1968 Nagy árvíz. A megáradt Szuha patak kazlakat, sok értéket sodort el.
- 1972 A Tanács Alsótoldra kerül, ma is ott működik a körjegyzőség.
- 1982 Bezár az iskola, a gyermekeket előbb Alsótoldra, 2006 óta Pásztóra hordják.
- 1995 Cserhátszentiván is alapító tagja a Szentiváni Szövetségnek, amit az ország többi Szentiván nevét viselő községével együtt hoznak létre, s amelyik 2001-ben Szentiváni Charta Országos Egyesületté alakul át. Több alkalommal kerül sor kölcsönös meghívásokra, látogatásokra.
- 2003 Megszűnik a posta.
- 2006 Az önkormányzat javaslatára elfogadásra kerül a falu címere és zászlaja.
- 2009 Cserhátszentivániaiak I. Világtalálkozója

A „nemesi község” (Possessio curialis) cím

„Éljetek érdemesen, férfiasan, nemesen”

1734-ben lesz a falu "nemesi község", önálló szabályrendelettel. Évente választott hadnagy (helyettese tizedes) vezeti, s alkalmazza az együttesen kialakított, 1817-ben újraírt jogot.

1787-ben 145 a felnőtt férfi nemes száma, több mint Szécsényben, ill. Losonc kivételével Nógrád vármegye bármely városában (Kutasón 10, Bokron 2, a másik 3 faluban egy sem).

1828 Possessio curialis (= nemes falu) adatai szerint Szent Ivány: 68 ház, 728 lakó, csak 10 adózó családfő

A nemesi felkelésekre fentebb már utaltunk.

1848-ban a nemesi kiváltságok eltörlése, az adókötelezettség, a polgári jogegyenlőség, a polgári közigazgatás bevezetése új helyzetet teremtett a falu életében. Az átállás nem volt problémamentes.

A falu lakosságának megélhetése és változása

A lakosság számára a megélhetést évszázadokon keresztül a földművelés biztosította. A gyenge minőségű földeket nagy szorgalommal művelték. Az 1700-as évek óta a lakosok száma 500-700 körül volt. A nagy kolera járványok után átmenetileg csökkent a népesség.

A XIX. és XX. század fordulóján a falunak 554 lakója volt. Feljegyezték, hogy a tankötelesek száma 130, az iparosoké 139 fő, közöttük 10 cipész és 32 kőműves volt. Voltak asztalosok, ácsok, bognárok, hentesek, kovácsok, kádárok, kereskedők, boltosok, molnárok, egy erdész és szabó is a faluban. Több varrónő is működött. A kőművesek kiváló mesterek voltak, helyi kövek felhasználásával remek boltozatos pincéket építettek, az új templomot is ők építették. Több vízimalom is működött a faluban a Szuha patakon a Takáts és Szigethy molnárok tulajdonában. Egy német és egy tót ajkú lakosról tesznek említést. Az adatok azt jelzik, hogy a földművelés mellett előtérbe került az iparos életmód. A földművelés egyre kevésbé tudta eltartani a falut.

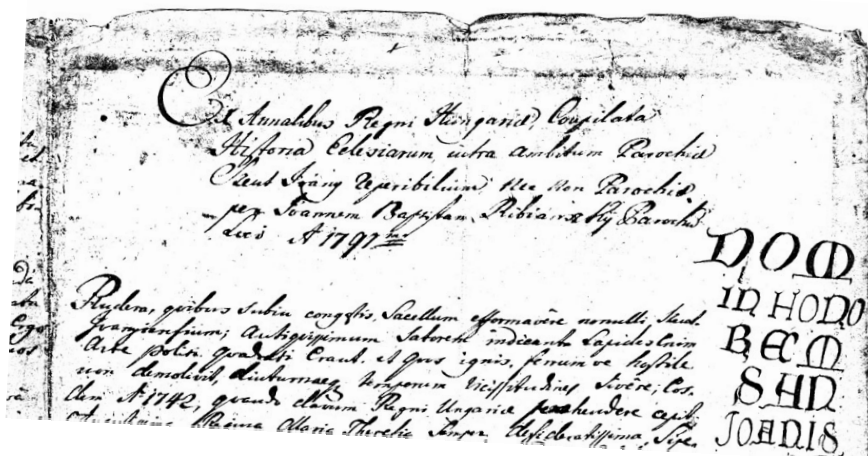
A második világháborút, az államosítást követően a falu egyre nehezebb helyzetbe került. A Rákosi korszak alatt, de az 1956-os forradalom és szabadságharc után is, főleg a tévesztés idején a lakosság jelentős részének sok megpróbáltatást és szenvedést kellett elviselni.

A XX. században, az 1940-es éveket követően a lélekszám fokozatosan és drámaian fogyatkozik.

Év	A lakosok száma
1941	663
1949	615
1960	533
1970	407
1980	297
1996	204
2009	150

Ezt a drámai csökkenést nem ellensúlyozza, hogy Budapestről és az ország más részeiből számosan vásároltak hétvégi házat, létesítettek nyaralót. A falu kisugárzását és vonzerejét a gyönyörű táj, a jó levegő, a csend, a nyugalom mellett az ősök szelleme, az elszármazottakban élő visszavágyás adja. Ennek példája a mostani Világtalálkozó.

* * *

Ribiánszky János latin nyelvű feljegyzésének kezdete.
A harmadik sorban olvasható „Szent Ivány”

A templomok története

A régi templom

A török pusztítás után újjáépített templom plébánosa, Ribiánszky János 1797-ben kezdte írni a „Historia Domus”-t, az (egy)ház történetét. Ebben írja, hogy a korábbi templom romjai között találtak egy követ az alábbi felirattal:

„DOMUS IN HONOREM SANCTI JOANNIS BAPTISTAE A.L.R.A. 1087”

„1797 ik Évben Tisztelendő Ribiánszky János Szentiváni Templom eredetét Deáknyelven megírta a régi írásokból, rész szerint pedig az elpusztult Templom kőfalai közt talált egy kőlapon Góth betűkkel felírt illetőleg kívágott írásból, melyek bizonyították, hogy azon Templom Keresztelő Szent János nevére volt felszentelve 1087 ik évbe világosan kitetszett – de sem építőjét, sem hogy ki építette azt felfedezni nem sikerült. 1742 ik évben ezen elpusztult Templomnak faragott kőveit a Sipeki Nemessek elhordták, és ott Templomot építettek magoknak belőle, mert fele Szentiváni határnak nálók volt zálogba 100 évig. Azon négy szeglető követ mellyen a Góth betűk vágva voltak már jó előbb találták a romok között, és az öregek mondtották, hogy azon kő elveszett”

*Idézet Nemes Siraki Siraky Lajos szabadságharcos, első körjegyző
1864-ben írni kezdett kéziratos könyvéből.*

Az egykori templom román stílusú volt, kőfaragványok díszítették, alapterülete nem volt nagy. A falu birtokosai, így az egyház kegyurai, az egész Kothon család, tehetősnek, mi több gazdagnak volt mondható. Későbbi adatok (1471, 1482) is ezt erősítik meg. 1542-es feljegyzés szerint a Kothon család birtokában Szentiványon 12 porta volt. Temetkezési helyük a templomhajó alatti kriptá volt.

A törökök 1542-43 körül rombolják le Szentiványt, lakói közül sokat levágtak, vagy elhurcolták. A falu a feldúlás és lerombolás után hosszú ideig elhagyatott volt, de nem volt néptelen.. A kifosztott,

felgyújtott és lerombolt templom magában állott egészen 1728-29-ig. Ekkor kezdték meg az újjáépítést a Kothon család leányági örökösei, az Aranyi ágon Rákóczi, Szilassy, Balás és Szigedhy (Szigethy) családok.

1759

1752-59 között a régi, a török által elpusztított templom köveiből új templom épül, a váci püspök harangot ajándékozik a falunak. 1760-tól önálló, szabad püspöki adományozású plébánia jön létre, önálló anyakönyvezési joggal, így a falu Ecseghez, majd Mátraszőlőshöz tartozása megszűnt.

„A falu feletti domb tetején áll az egykori templom tornya, körülötte a temető legrégebbi sírjai. Mint egy őrszem, vigyázva a falut, a völgyet, harangja egykor a környező falvaknak is szólt. Amikor kinyílt a templom ajtaja, az itt lakóknak szinte a szeme láttára nyílt meg a kapu Istenhez ... A régi templom, valószínűsíthető eredeti alapterülete, az 1940 körüli fénykép alapján: 10-12 m széles (a torony ebből 4 m) és 14-16 m hosszú, egyhajós. Tornya barokk stílusú, ami már az 1771-es bővítés eredménye... S a templom szolgálja az élőket és holtakat vagy 170 évig. Megmaradt tornya őrzi a halottak álmait”
sipeki Balás Kristóf

A templomból jelenleg is csak a megmaradt torony áll, amelyet legutóbb 1997-ben újíttak fel, ami a Nógrád megyei műemlékek nyilvántartásában is szerepel: „templomtorny és elbontott középkori templom alapfalai, műemlék jellegű”. A leírásban a tornyot barokk stílusúnak ítélik, említést nyer, hogy az alapfalak földdel takartak, tájolása nem keleti volt, a torony négyzetes, 4,1m x 4,1 m. A műemlék tábla a toronyajtótól jobbra található. A templomhajóra nyíló ajtó befalazásra került. A toronytól északnyugati irányba nyúló templomhajó padlózata alatt kripták, abban sírok voltak. A háború után, omlástól tartva, a kriptát betemették.

Az új templom

A mai templom a II.világháború alatt épült. Bándi Tibor 1941 januárjában kapta meg adminisztrátori kinevezését. A fiatal plébános nagy lelkesedése magával ragadja a falut. Téglajegyeket jegyeztetve gyűjtésbe kezdenek 1941-ben, és sok munkával, áldozatokkal, hat falu, Alsótold, Bokor, Cserhátszentiván, Felsőtold, Garáb, Kutasó összefogásával új, a mai templomot építik fel, a Krista Menyhért atya által ajándékozott telekre. Közben az alig öt éve pap Bándi atya megbetegszik, és meghal, mielőtt a templom felszentelésre került. Vácon nyugszik. R.I.P. Az atya aktivitását jelzi, hogy 1941-ben (!) újságot ad ki Katolikus Szó címmel. Emlékét az új templomban, a torony alatt, a bejáratától balra, a fényképével ellátott márványtábla is őrzi.

A templom építését Dr. Fábián Gáspár tervei alapján, kitűnő helyi kőműves mesterek, a segédmunkát és fuvart önkéntesek végezték. A feljegyzésekben, a Katolikus Szó újság, az ecsegi esperesi kerület értesítője, első évfolyam, első számában (1941. december 15.) név szerint említik Lőrinc István, Marsalkó Gyula és Lőrincz Pál mesterek nevét.

Az eredeti tervet a falu lakóinak kérésére Fábián Gáspár módosította, így az oldalra tervezett torony előre került. Talán ezért van, hogy a legfelső lépcső után nincs megfelelő méretű fellépő a templomajtó előtt.

Hatalmas földmunkát végeztek azon a területen, ahova a templom épült. A homokot Lócról szállították. A köveket szekerekkel hozták a közeli kőbányákból, és helyben faragták. A lábazat és az oldalfalak vörös kövei a Pelecke hegyből, a bazalt kövek Alsótold község adományaként, a torony fehér, mészkő kövei Zilahi Józsefné adományaként az alsótoldi bányából származnak. A fugázáshoz használt nagyon finom homokot a bujádi uradalom galambosi homokbányája adományozta.

A munkák 1941 áprilisában kezdődtek. Medárd után nagy esőzések nehezítették az építkezést. Az alapköszentelésre június 29-én került sor. Bándi Tibor adm. olvasta fel az alapköletételi okmányt.

Az ünnepi alkalomból Csernus Ilike szavalta el a község költőjének Fábíán Emilia (Noskó Márkné) alkalmi költeményét.

URAM ÉPÍTSD FEL KÖZSÉGÜNK TEMPLOMÁT

*Uram építsd fel községünk tempolomát
Büszkén megálló, szilárd négy falát
A tornyát, amelyen majd kereszt ragyog,
Az oltárt, meylene égi fényben,
Uram szent szíved értünk dobog.*

*Te hord össze a sok nehéz követ,
Az oltárlépcső színes szőnyegét,
Te szőjjed hosszú szürke éjeken.
Ha Te akarod költözik beléje
A magasságban lakó végtelen...*

*Miséét mondanak majd a templomban
Tömjéneset, szépet, hófehéret,
Uram, aki fenn lakol a fényes égben,
Misére hívnak majdan benne
Téged*

1942. szeptember 8-án Kovács Vince püspök Kisboldogasszony (Kisasszony) tiszteletére szentelte fel a templomot.

A toronyban két harang lakik, amelyeket a régi templomból hoztak át.

Keresztelő Szent János egyházközség és Kisboldogasszony templom?

Hogy hat falu (Alsótold, Bokor, Cserhátszentiván, Felsőtold, Garáb, Kutasó) temploma miként kapta titulusát, azt Ozsvári Lajos bujáki esperes elbeszéléséből tudhatjuk:

„... megkerestek a falu férfiai és előadták, hogy ők tisztelik K. Szt. Jánost, hiszen a falu névadója is, de olyan korán (jún. 24) van a

búcsú napja, hogy még nincs csirke, nem lehet jó vendégséget tartani mosolyogtam, de megértettem őket.”

Egyébként a búcsú a templom védőszentjének, és egyben a templom felszentelésének az ünnepén van, egyszerűbben a templom születésnapján. Az egyház úgy gondolja, hogy ilyenkor az Isten megajándékozza az ünnepségen aktívan résztvevőket, ha megfelelnek az egyház bizonyos előírásainak (bűnbánat, böjt, gyónás, szentáldozás, imák és erős szándék, hogy a bűnisméltástól tartózkodik).

Cserhátszentivánon a búcsút sajátos módon „Vendégség”-nek nevezik. Ez utalás arra, hogy a család tagjai ilyenkor jönnek össze.

Az oltárképet, Mária születését, Takács István mezőkövesdi festő készítette. A régi templom oltárképét, a falu és az egyházközség névadóját, és védőszentjét, Keresztelő Szent Jánost ábrázoló képet, ami az új templomban jobb oldalon, a sekrestye ajtó felett található, 1912-ben a csongrádi Piroska István festette. Egy Szent Imrét ábrázoló festmény a szentély bal oldalán van elhelyezve. Templomunkat díszíti falunk szülöttjének, Bakallár József festőművésznek Cserhátszentiváni Corpus című alkotása is.

A fából készült berendezési tárgyakat (oltár, szószék, mennyezetborítás) Ocsovai József hatvani asztalos készítette. A padosrok a régi templomból kerültek át.

Sajnos a templom épülete több helyen felújításra szorul, a felvezető lépcső megrepedt és csúszásnak indult lefelé. Reméljük, hogy új összefogással a hetedik évtizedében járó templom felújítására

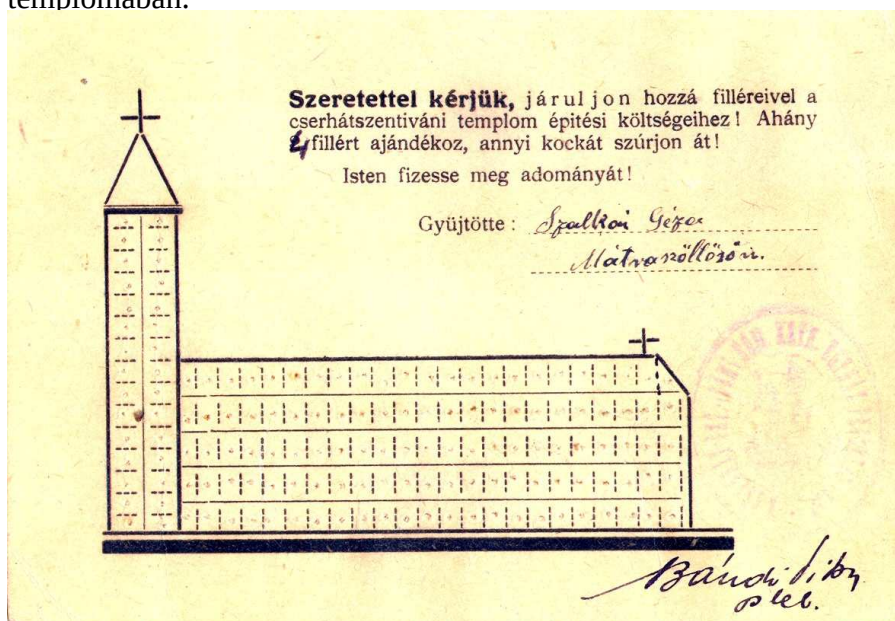
mihamarabb sor kerül. Ehhez a Cserhátszentivániak I. Világtalálkozójának résztvevői is hozzájárulhatnak adományaikkal.

Az egyházközség papjaira sokan emlékeznek. Néhai Szabó István atya 1954-63, majd 1973-88 között szolgált a faluban. Rá is illik a Fűles Lajos atya által a templomépítő Bándi plébános emlékére emelt tábla szentírási idézete: „A buzgóság elemésztett házadért”.

A fáradhatatlan dr. Szegedi László atya 1970-73 között próbálta élővé tenni Isten igéjét. Igényes, következetes lelkiélet kialakítására törekedett. 75 életévét meghazudtolva Tápiósüly, Tápiósáp, Gomba és Úri lelki atyja, fiatalokat és családokat szervez, könyvet ír, korábban kispapokat és hittanárokat is tanított. A régi templom újraépítésének 250-ik évfordulóján, Szent László napján, az ünnepi szentmisén ő tartja a szentbeszédet.

Az egyházközség jelenlegi, 53. plébánosa dr. Hornyák Imre.

A faluból, illetve a hat falu egyházközségéből Murányi Miklós lett egyedül pap, aki első szentmiséjét 1969-ben celebrálta a falu templomában.

Téglaajegy a templom építéséhez szükséges pénz előteremtéséhez

Evangelikus testvéreink temploma

1779 - fa harangláb készül

1798 - ágostai (evangelikus) iskola is működik, a tanterem egyben imaház. Bér lelkészséghez tartoznak.

1818-ban a falu 701 lakosából 184-en volt evangelikus, a mai kb. 150-ből 10.

1863-ban harangot kap az evangelikus templom. Felirata: A szentiványi Ág. Htv. Evang. leány egyház tulajdona. Bozó Pál felügyelő, Moravcsik Mihály lelkész, Siraky Lajos gondnok, Kotász Mihály tanító alatt 1863. Öntötte Walser Ferenc Pesten.

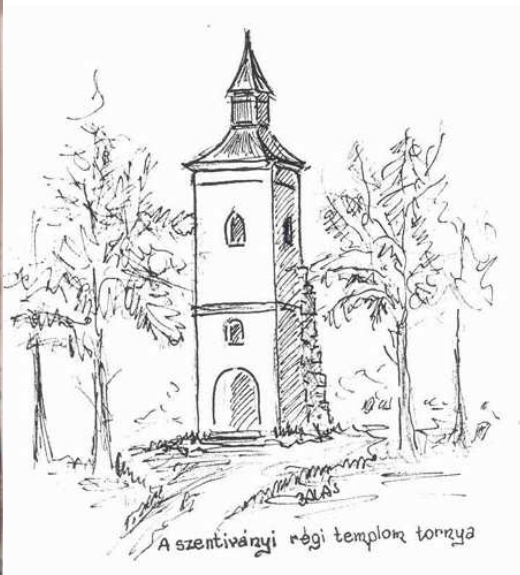
Apró kőtemplom (55 m²-es) rozogáságában megállítandó, egyszerűségében is szép, fa haranglábja szintén felújításért kiált.

Izraelita honfitársaink zsinagógája

Zsinagóga volt a faluban. A kultúrházzal szemközti irányban, kőből épült kis zsinagóga a második világháború után elpusztult.

A zsidó temető most is szépen gondozott sírjai, a kétnyelvű, latin és héber betűkkel írt sírkövek mutatják az együttélés emlékeit. Temetőjük a Sziráki járásból is fogadta Ábrahám, Izsák, Jákob ... leszármazottait.

Hősi halottaink emléktábláján szomorúan olvashatjuk: „Elhurcolt zsidó családok: Braum, Haupth, Hevesi, Klein, Klärk, Leopold.”

Bal oldalon: A régi templom tornya a felújítás előtt, 1974 (a Zorkóczy család fotótárából). Jobbra: sipeki Balás Kristóf rajza, 1986

Temetés a régi torony mellett 1978-ban. A kép bal oldalán Szabó István atya, mellette Csikány Ferenc áll. A temetést végző Major István atya és a kántor lemaradtak a képről. (a Zorkóczy család fotótárából)

Amikor még állt a régi templom

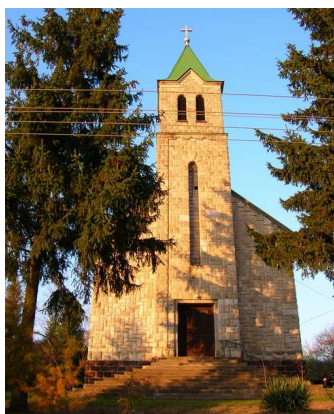

Látkép a Kangyikó hegyről 1937-40 között készült felvétel, amin baloldalt látszik a régi templom tornya és a temető fái, de az új templom még ekkor nem készült el.

Marsalkó Gyula fotótárából

A régi templom tornya a sírokkal

Az új, a Kisboldogasszony templom a parókiával. A templom előtt gulipka hátulról az úrnapi körmenetre. A bal oldali felvételt Bakallár Andrea, a jobb oldalit 2007-ben az úrnapi körmenet előtt Horváth Dóra készítette.

Az új, Kisboldogasszony templom és a torony alatt, a bejáratától balra elhelyezett emléktábla

Murányi Gyula és Horváth Dóra felvételei

Úrnapi körmenet 2007-ben.

Fent balra az egyik feldíszított gulipka. *Lent* a feszületet Balás István, a zászlókat Zárai Tünde és Sándor Katalin, a füstölőt Szabó Pál viszi, mögötte dr. Hornyák Imre plébános.

KATOLIKUS SZÓ

AZ ECSEGI
ESPERESI
KERÜLET
ÉRTESÍTŐJE.

1941. dec. 15.
I. évf. I. szám.

LAPPAL KOPOGTATUNK...

*Kedves katolikus Híveink és
Testvéreink!*

Egy minden képzeletet felül-
muló világtézés és világrengés

Mivel nem jut el minden em-
ber oda, ahol Krisztust megta-
lálja, elvisszük mi Krisztust az
emberek lakásaiba, házaiba. Ne

Ezek a gondolatok vezetnek
minket, amikor kopogtatunk be-
bocsájtást kérve.

Kérésünk is van. Fogadjatok

A lapot kiadja:
**AZ ECSEGI ESPERESI KERÜLET
KÖZSÉGEI.**

A lapot szerkeszti a kerület megbízásából:
s felelős szerkesztő és kiadó:

BÁNDI TIBOR.

plébános h. Cserhátszentiván.

Minden lapot érdeklő dologban a szer-
kesztő hivatalos.

Befizetéseket is a cserhátszentiváni plé-
bániára irányítsuk, hasonlóképpen az újság-
nak szánt anyagot is.

Nyomatott: Lépesfalvi Márton
könyvnyomdájában Nagykatán.

Bándi Tibor a templomépítő és lapszerkesztő

*A képen Kasza Jánosné, született
Csernus Amália varrónő, aki az
1930-as évektől 40 éven át
szolgált a falu lányait és
asszonyait*

Fent: Az evangélikus templom a haragtoronnyal és a harang
Lent: Az izraelita temető, háttérben a Bézma és a Kangyikó

Elöljárók, bírók, polgármesterek

Pontos feljegyzések vannak arról, hogy 1743 óta kik voltak a **nemesi község (Possessio curialis) hadnagyai**, akiket évente választottak. A hosszú névsorban ott találjuk a Siraky, Gyürky, Szigethy, Gáspár, Laczkó, Pap, Balás, Csernus, Rákóczky, Berkó, Aranyi, Sipeki Balás és Tarcsányi családneveket.

1848 után a közigazgatás átalakítását követően már nem hadnagyokat, hanem **községi bírót** választanak. A nevek: Siraky Gábor, Siraky Elek, Szilassy Károly, Siraky Lajos, Balás Ignác, Siraky László, Tarcsányi Jakab, Gyürky Péter, Balás Ignác, Schmidt Bertalan, Siraky Gyula, Szilassy István, ifj. Szilassy István, Kasza Lajos, Szilassy István, majd Siraky Sándor.

<i>Év</i>	<i>Bíró</i>	<i>Körjegyző</i>
1912	Siraky Sándor	Horváthy Zoltán
1926	Csernus József	Szilassy Béla
1930	Siraky István	Palásthy István 1933-tól
1946-48	Balás Ferenc	Palásthy István

A II. világháború után a tanácsi rendszerben tanácselnökök kerültek a falu élére. Sorrendben: Lőrincz István, Bakay Kálmán, Mezebruczky Iván, Kasza Kálmán, Jankovics József, Píró Zoltán, Balás István, Klátyik Gusztáv

Az 1989-es rendszerváltás követően az **önkormányzatot**, annak élére **polgármestert** választanak

<i>Polgármester</i>	
1990-2008	Noskó Sándor
2008- tól	Jozipovics György

2008-tól az önkormányzat tagjai: alpolgármester és falugondnok Csóré István. Képviselők: Csernus Adrienn, Fekete Sándor, Siraky Janka, Szabó Miklósné sz. Jankovics Ágnes.

Az egészség őrei, testünk gyógyítói

Orvosok

1907-től dr. Zukmann Mór ecsegi körorvos minden második kedden Cserhátszentivánon is rendelt. Később Szukováti dr. is átvált, de erről nincsenek pontos adatok.

1938-ban a falu orvosi rendelőt magába foglaló orvoslakást épített.

Dr. Szebeni István az 1940-es években volt a falu orvosa, aki igen lelkiismeretes volt, szerették, a háborúból hazatért sérülteket, betegeket ő kezelte. 1946-48 Dr. Kovách Arisztid, később világhírű kutató orvos, az államosításig a faluban lakott és ellátta a hozzáforduló betegeket. Dr. Bándó Tivadar rövid ideig, 1950-51-ben volt a falu orvosa.

Dr. Németh Sándor 1951-67-ig fáradhatatlanul gyógyította a beteget Cserhátszentivánon és a környező falvakban.

Dr. Morvai Pál 1968-75 között volt a falu orvosa. A helyi temetőben van eltemetve. Mindig szépen gondozott a sírja, ahonnan a legszebb a kilátás. Helyettesként 1975-77 között Ecsegről Dr. Plattner István látta el az orvosi teendőket.

Dr. Forrási Ottokár házi orvos 1977 október 1-től. Feleségével együtt, aki orvos írnokként működik, igen sokat tesznek a korosodó lakosság testi egészségéért. A volt posta épületét megvásárolta, most már igazi cserhátszentiváni. Díszpolgárságának bejelentését, 2006-ban a Falunap alkalmával a kultúrházban, szünni nem akaró taps fogadta.

Bábák

1926-től Borbély Mihályné volt a falu bábája.

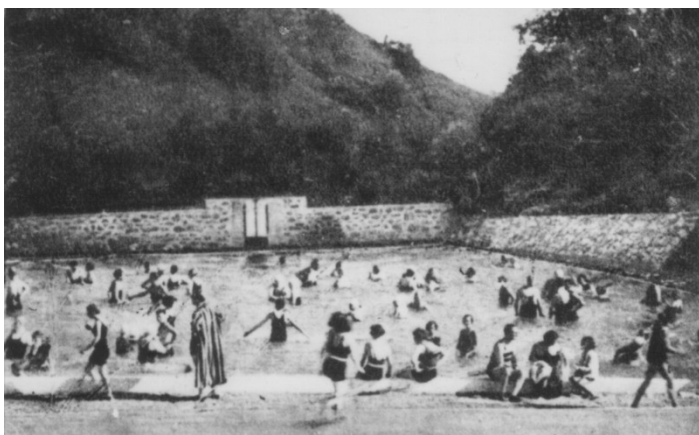
1935-től Taracsák Istvánné, született Molcsán Ilona, későbbi névváltoztatás után Turcsányi Istvánné volt a bába, aki hat faluban teljesített szolgálatot. Unokája, Turcsányi István által őrzött bábanapló szerint 1962-ig több mint 500 életet segített a világra.

Védőnők

A falu védőnője az 1960-80-as években a kutasói Kiss Gáborné volt. Több mint 10 éve, a felsőtoldi születésű, Bakayné Herédi Livia a védőnő.

Strandélet Cserhátszentivánon

Az alábbi képek jól mutatják, hogy az 1930-as években a Pelecke andezitjének pereméből fakadó forrás felhasználásával élénk strandélet folyt. A víz 24 C fokos, a vízfelület 70x18 méter volt, a kissé kénes víz naponta kétszer cserélődött. Mára már csak a nyomok és romok láthatók.

Régen

És ma

A falu címere és zászlaja

2006 szeptember 16-án került sor a falu címérének és zászlájának avatására.

A címer elemei: fent a korona a királytól kapott nemességre utal. Lent a három zöld hegy a Bézma, a Középhegy és a Pelecke. A fenti és lenti mezőt elválasztó két hullámos vonal a két patak, a Zsúnyi/Szuha és a Jóska patakat jelképezi. Az eke és a szerszámok a kiváló földműveseknek és iparosoknak állítanak emléket. A két templomtorony, a katolikus és az evangélikus, a hitből fakadó alkotóerőt, élni akarást hirdeti, a felfelé vezető utat mutatja.

Jobb oldali kép:

A faluzászlót Noskó Sándor polgármester átveszi Kerezsi Lórándtól, a Szentiváni Charta szövetség elnökétől 2006. szeptember 16-án a templomban

Dr. Szalay Ferenc felvétele

A kultúrház. A „nagyterem” a falunapon

A kiállítás képei és művészei

A világtalálkozó alkalmából a kultúrházban festmény, grafika és fényképkiállítás tekinthető meg. A képek pontos katalógusát előre nem tudjuk ismertetni, mert a művészek is csak az utolsó pillanatban tudják eldönteni, mely képeiket állítják ki. Terv szerint utólag feljegyezzük a képek listáját.

A fekete-fehér és színes fényképeken a faluban készült felvételek kerülnek bemutatásra.

Újdonságnak számít, hogy a rendezvény alatt színes video monitoron váltogatva jelennek meg a faluról és életéről készült felvételek.

Lentebb a művészek bemutatása, bemutatkozása következik.

Bakallár József

Cserhátszentiváni szülők gyermeke.

1940-ben született Soroksáron. Azonos nevű édesapja malenkij robotja miatt édesanyjával, Kasza Erzsébettel négy évre visszaköltöztek szülei falujába, iskolába is itt kezdett járni, s már itt kitűnik rajztehetségével.

A Magyar Képzőművészeti Főiskolán Fónyi Géza és Barcsay Jenő voltak a mesterei. Tagja a Magyar Alkotóművészek Szövetségének és a Képzőművészek Szövetségének.

1967-ben Derkovits díjat kapott. Két Biennálé nagydíját ítelték munkásságáért. Több murális alkotása díszíti középületeinket: mozaikok, pannók, üvegablakok, oltárképek. A monumentalitás, a miniatúra, illusztrációk minden műfajban kísérték életművét. A magyar nemzeti galéria és vidéki múzeumaink több ízben vásároltak táblaképeiből.

A mester művei a világ minden tájára eljutottak (Chile, Amerika, Olaszország, Ausztria, Franciaország, Németország, Dánia,

Svédország, Jugoszlávia, India). Közel négy évtizede rendszeresen bemutatkozik Japánban önálló kiállításokkal, s ott tartja oktatói mesterkursusait is. Hokkaidóban és Hawaiiiban örökös Bakallár Collektciót nyitottak.

Több hazai és külföldi kitüntetésben részesült. Japánban 1995-ben a „Kultúra és Béke” díjat kapta. 1996-ban több évtizedes festői munkásságáért a „Magyar Köztársaság Elnöki Aranyérmét”, 2000-ben „Jubileumi aranygyűrűt” kapott. 2002-ben vallásos alkotásainak magas színvonaláért a „Magyar Köztársasági Érdemrend Lovagkeresztje” c. állami kitüntetést kapta.

2007-től Cserhátszentiván Díszpolgára.

Cserhátszentiváni Corpus című festménye templomunkat díszíti.

Bakallár József festményei:
Cserhátszentiváni corpus és Cserhátszentiváni táj

Tarcsányi Ottília

Cserhátszentivánban, hegyekkel körülvett kis faluban születtem 1947-ben. Iskolába szülőfalumban, Balassagyarmaton és Budapesten jártam. Magasépítő lett belőlem. Tanulmányaim befejeztével Pesthidegkúton telepedtem le, azóta is ott élek.

Sokat rajzoltam, festettem, tanárain Farkas András és Réti Zoltán festőművészek voltak. A képzőművészet, a szép szeretete végigkísérte az életemet. Az impresszionisták nagy hatással vannak rám.

Egy hosszú betegség alatt került kezembe festék és ecset. Noha a rajz – igaz fekete-fehér műszaki ábrák formájában, évtizedeken keresztül kenyérkereső foglalkozásom volt. Akvarellal festettem meg a körülöttem lévő természetet. Munkáimat megmutattam Schéner Mihály Kossuth-díjas képzőművész úrnak, aki biztatott, hogy olajjal fessek meg képeimet. Ő ma is szívesen korrigál, tanít. 1996. februárjában kipróbáltam ezt a technikát is.

Azóta nagy élvezettel festek minden szabadidőmben. Képeim meghatározó motívuma a természet. Festményeim nem mesterkéltek, nem akarják elferdíteni a valóságot. Nyaranta hazai és nemzetközi alkotótáborokban is részt veszek, ahol többek között művészeti vezetők voltak: Baki Péter festőművész, Finta Edit grafikus, Schéffer Anna keramikus, Grabner József, Kiss János és Veszeli Lajos festőművészek.

Tagja vagyok az Országos Képző- és Iparművészeti Társaságnak, a Művészetbarátok Egyesületének és a Budai Képzőművész Társaságnak valamint a Szőnyi István Képzőművészeti Körnek, a Somodi László Képzőművészeti Szabadiskolának (Pomáz), az Európai Kulturális Alkotóművészek Egyesületének (Bécs). Képeim megtalálhatóak hazánkban, Európa számos országában, Japánban és a tengerentúlon is. Számos kiállításom közül eddig a legkedvesebb: 1997. júniusában Cserhátszentiván Művelődési Ház.

Tarcsányi Ottília

Iványi Ödön

festő, grafikus

Leszenye, 1918. november 12.–Salgótarján, 1985. január 1.

1943-ban végzett a Magyar Képzőművészeti Főiskolán Rudnay Gyula tanítványaként. 1970: II. Országos Akvarell Biennálé, Eger, I. díj. A 40-es években mestere bajai művésztelepén dolgozott, később Salgótarjánban telepedett le. Állandó résztvevője volt az országos és a regionális tárlatoknak; több pályázaton sikerrel szerepelt. Festészetét szuggesztív líraiság, ugyanakkor józan, realisztikus szemléletmód jellemzi. Uralkodó témája a nógrádi táj és lakóhelye, Salgótarján. Gyakran interpretálta a dolgozó embert, valamint a nap- és évszaki jelenségeket. Elsősorban akvarellista volt.

Műveit édesapjuk emlékét ápoló gyermekei hozzák el közénk.

Babiák József

1896-1988

A falu szeretett cipészeként dolgozott. Autodidakta festő volt. Képzőművészeti östehetségnek tartották. A falut ábrázoló és bibliai vonatkozású olajfestményei számos szentiványi szobának a dísze.

Jozipovics György

Grafikusművész, 2008-tól Cserhátszentiván polgármestere
Pécsett született 1953-ban. Az Iparművészeti Főiskola elvégzése után szabadúszóként alkotott, majd a Camera Stúdióban és a V97 művészeti alkotóközösségben művészeti vezető volt. Később a Partner reklámstúdiónak az ügyvezető igazgatója lett. Óraadó tanárként tanított 1996-tól nyolc éven át az egri Eszterházy Károly Főiskolán design, computer, és vizuális kommunikáció elmélet tárgyakat, közben szabadúszó grafikus volt. Három önálló, és három csoportos kiállításon vett részt.

Színművészek, filmszereplők

Gyöngyössy Katalin színművész

A Tarcsányi és a Balás család leszármazottjaként kötődik Cserhátszentivánhoz. Gyermekkorában sokszor nyaralt a faluban. Nővére a faluban született, ő maga Sátoraljaújhelyen. A találkozón emlékeiből, élményeiből idéz fel, és köszönti a találkozó résztvevőit.

„Ki kicsoda 2009”

1963-ban a színművészeti Akadémia elvégzése után a szolnoki Szigligeti Színházhoz szerződött, majd egy évadot a Miskolci Nemzeti, az ezt követő kettőt pedig a József Attila Színháznál töltötte. 1972 és 1978 között ismét Miskolcon, 1979-től 1981-ig a Pécsi Nemzeti Színházban játszott. 1981-től a győri Kisfaludy Színház tagja. Érzelemgazdag alakításai főként nagy tragikus szerepekben arattak sikert. Jászai Mari-díj (1977), Déryné-díj (1996), Szent István-díj (2000), Gundel Művészeti Díj (2006), VoxCar-díj (2007); örökös tag, a Magyar Köztársaság Érdemrend kitüntetettje.

Főbb szerepei színházban:

Eliza (Lerner-Loewe-Shaw: My Fair Lady), Cordelia (Shakespeare: Lear király), Nyina (Csehov: Sirály), Garcia Lorca: Yerma, Menyasszony (Garcia Lorca: Várnász), Ophelia, Gertrud (Shakespeare: Hamlet), Abigail (Miller: A salemi boszorkányok), Lavinia (O'Neill: Amerikai Elektra), Maggie (Miller: A bűnbeesés után), Anya (Illyés: Sorsválasztók), Materlinck: Monna Vanna, Ibsen: A tenger asszonya, Charlotte (Krleža: Glembay-vér), Maugham: Csodálatos vagy, Júlia, Feuchtwanger: Marie Antoinette, Titánia (Shakespeare: Szentivánéji álom), Olivia (Shakespeare: Vízkereszt), Emily Harting: Acélmagnóliák), Therese (Nagy A.: Vörös és fekete), Ranyevszkaja (Csehov: Cseresznyés kert), Blanche (Williams: A vágy villamosa), Katyerina Ivanovna (Dosztojevszkij: Bűn és bűnhődés), Csiky: A nagymama, Beatrice (Zindel: A gammasugarak

hatása a százszorszépekre), Méltóságos (Kosztolányi-Tasnádi: Édes Anna), Bernarda anyja (Garcia Lorca: Bernarda Alba háza), Montemayor márkiné (Wilder-Ács: Mennyei híd), Muskátné (Molnár: Liliom), Mama (Hunyady: A vöröslámpás ház), Beatrix (Molnár: A hattyú), Lisette (Tremblay: Sógornők), Higginsné (Bernard Shaw: Pygmalion)

Főbb filmes szerepei:

Félúton (1962), Carrar anyó puskái (1965 tv), Nyár a hegyen (1967), Érik a fény (1970), Földindulás (1970 tv), Szép magyar komédia (1970), A lámpás (1972 tv), Bolond és szörnyeteg (1972 tv), Ámokfutás (1974) A vénasszonyok nyara (1980 tv), Cserepek (1980), Hamlet dán királyfi (1983 tv), Díszmagyar (1988 tv), Fekete karácsony (1995 tv), Nemkívánatos viszonyok (1997 tv), Az emigráns – Minden másképp van (2006).

Lendvai Katalin

Szülei és ő is Cserhátszentivánon lakott. Balassagyarmaton járt gimnáziumba, amikor felfigyeltek rá, és az 1970-ben forgatott, Bacsó Péter által rendezett Kitörés című film egyik főszereplőjévé választották. Anna, a gyárigazgató lányának, szerepét játszotta. Amatőr színész létére remekül oldotta meg a feladatot. Oszter Sándorral, Kállai Ferencsel és több más híres színésszel szerepelt együtt. A filmet a később világhírű Zsombolyai János forgatta, a zenét Vukán György szerezte. A film jelentős sikert aratott. A Világtalálkozó előtt, 2009 június 12-én, a televízióban a Filmúzeum műsorban újra vetítik a filmet.

Később ő maga is kitört az országból, amikor ügyvéd férjével együtt Németországba emigrált. Ott is sikeres volt, orvosi diplomát szerzett és gyermekorvosként dolgozik.

Sportolóink

A faluban mindenki sportolt valamit. Már gyermekkorban megkezdődött a futás, a fáramászás, a pataokban békagyakorlatok és úszás, a jégen való csúszkálás, később súlyemelő gyakorlatok művelése, és persze a foci. A focipályán, a Hutában, a Falukertben elfocizott, „stukkolt” órák után jó volt az általunk elkerített pataokban, vagy a strand-kútban, amit mi „szerényen” tengerszemnek hívtunk, békában úszni. Úszóbajnokról nem tudunk.

Az első erősebb dérre elővették a fiúk az édesapák által készített sítálpakat, a lányok a szánkót. A fiúk a befagyott patakon spitzvasas és jancsiszeges bakancsban ilinkáztak, vagy csavarós korcsolyán botladozva somfabottal verték a májkonzervdobozt és egymás sípcsontját.

A vasárnapot ünnepibbé tette a falusi focicsapat fellépése. Sokan emlékezünk ma is pl. Sándor Jóska, Kasza Jenő, Szigeti, Cserkúti, Szerémy Karcsi, Hegedűs Zoli és Gyszi, Bakallár Gyuri (Ikarus)-Karcsi-Géza, Szabó Miki-Laci-Pali, a Budák és mások játékára.

Kasza Sanyi, alias Bocos a Salgótarjáni Kohászbán, Murányi Sanyi az Autótaxiban folytatta. A férfiak napközijében hallottuk, hogy a Csíkány, a Balás és a Tarcsányi család leszármazottai még ettől is magasabb szintre jutottak.

Bakallár Tibi birkózott, Bakallár Géza, Mezibrotzky Laci és Sanyi ökölvívóként küzdött. Utólag tudtuk meg, hogy Bakallár Tiborné Marika tanító néni fiatal korában tornázott. A Népsportban szívesen olvastunk Szilassy Jutka torna- és bátyja, Béla (válogatott) jégkorongsikereiről.

Néhány sportoló kiemelkedő eredményt ért el. Az 1968-ban olimpiai aranyérmert nyert labdarúgó Noskó Ernő, és az ismert jégkorongozó Szilassy Béla ősi cserhátszentiváni családok leszármazottai. A találkozón felidézik élményeiket.

Noskó Ernő labdarúgó, olimpiai bajnok

1945. május 26.-án születtem Cserhátszentivánon. Édesapám Noskó Ernő, édesanyám Bugyi Edit, nagyapám Noskó Vilmos, nagyanyám Bakallár Ilona. Szüleimmel és két nővéremmel – Noskó Edit és Noskó Márta – 1949 nyarán költöztünk Budapestre, közelebbről Újpestre. Egy fiam van, Noskó Omár, most 29 éves.

Már 1958-ban a Vasas Izzó kölyök csapatában játszottam. 1964-ben innen kerültem az ifjúsági válogatottba és játszottam Hollandiában ifjúsági tornán.

1964 novemberében igazoltam az Újpest Dózsába, ahol 1974-ig játszottam. Ez alatt a 10 év alatt 264 bajnoki meccsen vettem részt, lőttem 4 gólt és 1969-74 között megszakítás nélkül 6-szor lettem magyar bajnok.

1969-ben és 1971-ben megnyertük a Magyar Népköztársasági Kupát. 1969-ben bejutottunk a Vásárvárosok Kupájának döntőjébe, ahol kikaptunk a Newcastle United-től és ezüstérmesek lettünk. 1974-ben a BEK elődöntőjében a későbbi győztes Bayern Münchentől az itthoni 1:1 után idegenben 3:1-re kaptunk ki.

1968-ban tagja voltam a mexikói olimpián aranyérmet nyert válogatottnak, amikoris a döntőben 4:1-re legyőztük a bolgár válogatottat. Ez a győzelem volt sportpályafutásom legemlékezetesebb sikere.

1969-71 között 15 alkalommal voltam tagja a magyar válogatottnak. Részesen voltam sok szép sikernek, győzelemnek és fájó vereségnek, mint az emlékezetes Marseille-i 1-4 Csehszlovákiától.

Az Újpesti Dózsa után, levezetésekképpen, 1974 -1978-ig a Budafoki MTE-ben, majd 1978-1982 között a Chinoinban játszottam. Ekkor fejeztem be az aktív labdarúgást és átnyergeltem a vendéglátóiparba. Óbudán kezdtem, ott egy presszót vezettem, majd Zuglóban telepedtem le. Mindmáig ott lakom. 25 éven keresztül vezettem

Zuglóban az Amerikai út – Korong utca sarkán lévő Csalogató Kisvendéglőt. Jelenleg már nem foglalkozom vele, az üzletet az unokaöcsém viszi tovább és én a nyugdíjasok nyugodt életét élem.

Noskó Ernő

Szilassy Béla és Szilassy Zoltán jégkorongozók

Szilassy Béla régi szentiványi család sarja, Szilassy Gyula és Cservölgyi Júlia gyermekeként 1947-ben született Tihanyban. Szülei nem sokkal azelőtt költöztek oda Cserhátszentivánból, mert édesapja a Tihanyi Kutatóintézetben kapott állást.

Béla kiváló jégkorongozó lett, a BVSC centereként vált ismerté. Öt évig a nemzeti válogatott tagja volt, 46 évesen a Dunaferri csatáraként vonult vissza.

Egykori ellenfele, majd csapattársa fia **Szilassy Zoltán** (1975), 47-szeres válogatott, 5-szörös bajnok, a Dunaferri centere és csapatkapitánya. Az unoka, Levente alig múlt 3 éves, de a felszerelést már megkapta.

Marsalkó Zoltán asztaliteniszező

Marsalkó Zoltán, aki már elhunyt, első osztályú asztaliteniszező volt.

A régi iskola, ma vendégház. Háttérben a Középhegy

Szeretettel emlékezünk nevelőinkre

Iványi (Olschán) József kántortanító és felesége Szabó Rozália Luca több generációt nevelt.

Gyürkyné, Magda tanító néni, a Palásthy lány, anyai szeretettel tanított írni, olvasni sokunkat.

Sándor Istvánné, Éva önálló tanulásra, gondolkodásra nevelt.

Bakallár Tiborné, Marika néni 1999-ben elhunyt. A falu díszpolgára címet poszthumusz, 1996-ban kapta meg. Az oklevelet leánya, Bercsényi Béláné vette át.

Összevont tanítás 1-4, és 5-8. osztályokban?

Az ötvenes-hatvanas években egy tanóra kb. így folyt le: 4-5 perc alatt kiosztották a feladatot 3 osztálynak, jó félórát magyaráztak/számon kértek az órarendbe pirossal beírt osztálynak a kijelölt tantárgyból, s az óra végén egy gyors számonkérést tartottak a 3 osztálytól. Ehhez azonban fegyelem és csend kellett. Volt. Meg tudták követelni. Előbb utóbb mi is rájöttünk, hogy ha csendben vagyunk, békén hagynak bennünket, s amit megtanulunk az iskolában, azt nem kell otthon.

Elsőben egy tankönyvünk volt, crepto minőségben. Az első lapon Rákosi pajtás mosolygott ránk (mert ő, mint Lenin elvtárs, szerette a gyerekeket, pedig lövethetett volna is rájuk) az utolsón a szorzótábla. A kép alatt vers: ha két sütim lenne egyiket az elvtársnak adnám. Aztán az olvasás, majd a számtan. Érdekes, nem tudtuk, hogy mi az, hogy dislexia, hiperaktív, mindenki megtanult szótagolva olvasni, köpte a szorzótáblát. Valamit nagyon jól tudtak nevelőink. Szerintem: tudtak, akartak, szerettek. S mi ezt éreztük. Köszönjük.

Murányi Gyula

„Csatlakozom az itt elolvasottakhoz, mert számtalan kedves emléket őrzök a szentiváni iskoláról. Alsó tagozatban Magda tanító néni és Kiss Gábor tanította a korombelieket, a felsőben Bakallár Tiborné Marika tanító nénitől tanultuk a tudomány kis szeleteit. Nagy hálával

és szeretettel gondolok mindannyiukra, talán miattuk lettem én is tanár. Matematikát és fizikát tanítok Egerben, és itt is élek.

Bár már az én időmben is ritka volt az összevont iskola, nem tanultunk idegen nyelvet sem, de valóban önállóságra, egymás iránti toleranciára nevelt minket ez az iskolatípus.

A faluban mindenki tisztelte és szerette pedagógusainkat. Bár valóban szegények voltunk, de úgy disznóölés el nem múlhatott, hogy kóstolót ne vigyünk nekik. És ha néha elcsattant egy-két pofon, a szüleink soha nem kételkedtek annak jogosságában. Ma már tudom, hogy milyen fontos a másik tisztelete, az emberség, és azt, hogy az ember értékét nem a végzettsége, hanem a másokhoz való viszonya határozza meg. Mindezt, a szüleim mellett ennek az iskolának és pedagógusainak köszönhetem!”

Dr.Hauserné Kasza M. Eszter

Fent: tanítók 1956-ban, Fábri Éva, Iványi József, Gyürkyné Magda, Sándor Istvánné Éva. *Lent* 1959-ben Mócsay György, Sándor Istvánné Éva, dr. Boér Pál

KÉT KEZÜNK MUNKÁJA”

címmel a Világtalálkozó ideje alatt kiállítás tekinthető meg a helyben lakó, hozzátartozó, elszármazott ügyes kezű asszonyok, urak munkáiból, melyre
szeretettel meghívunk mindenkit!

A kiállítók stílus és technikai megkötés nélkül -két kezük által készített alkotásokkal vesznek részt a kiállításon,
pl. szövés, horgolás, kötés, hímzés, varrás, kézműves termékek...
stb. kategóriában.

**A kiállítás megtekinthető 11.00-18.00 óra között
3066 Cserhátszentiván, Kossuth u. 40. szám alatt.
(a volt Eszpresszó, ill. Tejcsarnok, korábban hentesbolt)**

Hálával és köszönettel tartozunk mindazoknak az élő-és már meghalt személyeknek, akik alkotásaikkal gazdagítják a kiállítás anyagát.

Szervezők: Horváthné Siraky Etelka és Horváth Dóra

Molnárkalács, vagy ahogy Szentivánon mondják: „mónárlaska”

A molnárkalács főleg a Palócföldről ismert sült tészta. Valamikor jellegzetes étel volt, gyakran készítették.

Nyáron, a mezei munkák miatt ritkábban, mert eléggé munkaigényes, de a hűvösebb időszakokban gyakran sütötték az asszonyok. A tűzhely karikáit levéve, parázson készült, a főleg gyerekcsemegének számító finomság. De szívesen ropogtatták a felnőttek is, akár önmagában, akár tej mellé. A vendéget, a házba betérőt is szívesen kínálták vele. Szentivánon nem kapcsolódott sütése jeles napokhoz, alkalmakhoz. Az asszonyok készítették, amikor kedvük támadt rá, vagy amikor a gyerekek kikönyörögték. **Eredetileg holland sütemény**, amely Németországban, Franciaországban, Ausztriában, Csehországban, Szlovákiában és Magyarországon egyaránt elterjedt. Molnárkalács sütővasat Magyarországon a XVI. századtól ismerünk. A XIX. és a XX. század fordulójától ered a terminus. **Régen a molnárné kedveskedett molnárkaláccsal** a vízimalomba járóknak. Az őrlésre várakozók ideje jobban telt beszélgetés, rágcsálás mellett. Később háziiparszerűen több településen is készítették, illetve árulták piacokon. Saját fogyasztásra lapos, kerek, ostyaszerű változatát készítették a szentiványi asszonyok. Frissen feltekert, hengeres formája már a kényesebb polgári ízlésnek is megfelelt, ez a változat azonban nem tekinthető hagyományosnak. **A kalács tésztája kétféle technológiával készülhet:** keveréssel vagy gyúrással. Kevert tésztából úgy készül a molnárkalács, hogy a hozzávalókból csomómentes tésztát kavarnak fakanállal vagy kavaráfa segítségével. Először a folyadék (víz és tej) egy részét keverik a búzaliszttel, a tojással, cukorral, kevés zsírral vagy vajjal és sóval tésztává. Az így elkészített tésztát a folyadékkal annyira hígítják, míg palacsintatészta-sűrűségű nem lesz. Mi a másik, gyúrt tészta technológiával készítettük a kalácsot. A hozzávalókból gyúrással sűrűbb, keményebb tésztát készítünk, majd kiskanál nagyságú,

gombócszerűséget formáztunk. Ezt a gombócot helyeztük a sütőlap közepére. A tészta, a sütőlapok összezárásakor ellapul. Sütés közben jellegzetes „jajgató, szuszogó” hangot hallat. Vastagsága pár milliméter, nagysága a sütővas méretétől függ. Általában 12-17 cm átmérőjű. A sütővas kovácsoltvasból készül, két hosszú, ollószerűen nyitható nyélből, illetve a nyél végén elhelyezkedő általában kör alakú sütőlapokból áll. Felületét az ostyasütőforma rajzolatával díszített különböző motívumok, pl. kereszt, kehely, fenyőág, stilizált virág, búzakalász, szőlőfürt, nap, csillag, szív, babérlevél, címer, feliratok, monogramok (a tulajdonosé vagy a készítőé), évszámok díszítik. A zsírral, vagy szalonnadarabbal, bőrrel megkent sütővasat ma már a gáztűzhely lángja fölött hevítik fel az asszonyok. Rövid, kb.1-2 perces sütést kíván mindkét oldalról a kalács. Kezdetben többször zsírozzuk a lapokat, hogy a tészta ne ragadjon a sütővasra, később, mikor már beindul a sütés, ez el is hagyható, ha nem ragad a tészta. A kivett ostyákat rakjuk tálcára, hagyjuk kihűlni, majd celofánba célszerű csomagolni, hogy ropogós állagát megtartsa. Persze csak elvileg, mert a finom, édeskes laska azonnal gazdára talál. Színe a világossárgától a világosbarnáig terjed. Illata semleges, íze kissé édes.

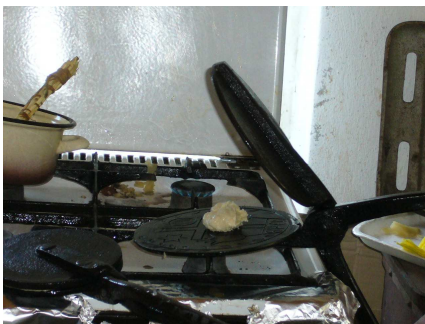

Így készítettük.

A bal oldali képen Sándor Józsefné. A jobb oldali képen balról jobbra: Bakay Gyuláné, Sándor Józsefné, Kokavecz Lászlóné, Sándor Mónika, Csépany Istvánné, Sándor Istvánné

Cserhátszentiváni sütőformák 1914-ből és 1948-ból

Az „olló” szája a kis gombóccal

Az eredmény: a kisütött kalács

A molnárkalács receptje, ahogy mi készítettük (Cserkész szakácskönyv szerint): Hozzávalók: 1 kg búzaliszt (finom), 10 dkg vaj (mi zsírt használtunk), 15 dkg kristálycukor (mézzel finomabb), 1 egész tojás, tej (amennyit a tészta felvesz, kíván). Lehet csipetnyi só is hozzáadni. A lisztet a felsorolt anyagokkal elkeverjük, a tejjel félkeményre gyúrjuk, majd kiskanál nagyságú gombócokat formálunk. A sütővas formában kisütjük. Forrás: Internet: <http://mek.niif.hu>, <http://www.pekszovetseg.hu>. Összeállította és a fotókat készítette Horváth Dóra

NÉPRAJZI GYŰJTEMÉNY

„Engem az a tudat lelkesít, hogy a magyarság egyik néprajzi szempontból legérdekesebb népe örökbecsű kincseit fogom megmenteni.... Ha ez a tudat nem lelkesítene, nem áldoztam volna úgyszólván minden időmet, nem költeztem volna rá sajátomból... Tudtam és tudom, hogy ha én e vidék néprajzi anyagát össze nem gyűjtöm, az örökre el fog veszni, mert ilyen munkára nem fog vállalkozni senki.”

Gönczi Ferenc 1861-1948 néprajzkutató

**Szeretettel várom a Világtalálkozó résztvevőit
du. 15-18 óra között,
3066 Cserhátszentiván, Sziget köz 1. szám alatt található
néprajzi gyűjteményem megtekintésére!**

Horváth Dóra

Cserhátszentivániak a nagyvilágban

Az évszázadok során a szentiványi lakosság a török időben kényszerült elmenekülni, de a visszatelepülést és újrategyeplést követően sokáig nem volt jelentős az elvándorlás. Az iparosság egy része pénzkereset céljából is többnyire csak a megyében, illetve az országon belül maradt.

A XX. században többen emigráltak. Az 1956-os forradalom és szabadságharc után öten, Sándor Zoltán Délafrikában, Balás János Németországban, Hegedűs Zoltán Angliában, Molnár Mária Újzelandban, találtak új otthonot. A távolra szakadt cserhátszentivániak, illetve leszármazottaik közül az internetes honlapot többen ismerik.

Internet kapcsolat révén is ismert, hogy Ausztráliában a Gyürky család leszármazottjai, Amerikában, az Egyesült Államokban és Kanadában a Balás és Tarcsányi leszármazottak, Németországban, Bonnban Balások, Franciaországban Grenoble-ban a Balás család leszármazottai élnek és Angliában Hegedűs Zoltán. Olaszországban Udinéban Repa sarj, az USA-ban Dallos leszármazott dolgozik,

Szabó Tünde ovónő 1987-től az USA-ban, Washington államban él és dolgozik.

A kivándorlás érdekes esete, Siraky Pál asztalos mester története, aki 1925 vándorolt ki Argentínába. A kivándorlást és bevándorlást engedélyezőket megtevesztve, az amputált fél lábát pótló művégtagot olyan ügyesen leplezte, hogy végül kijutott a tengeren túlra, Buenos Airesbe, ahol igen sikeres volt. Jelentős közéleti szerepet vállalt az ottani magyarok társadalmi életének szervezésében. Amikor Páger Antal ott járt, ő szervezte fogadását és vendéglátását. Rövid idő alatt keresett annyi pénzt, hogy felesége Mester Mária és két gyermeke is utána mehetett. Leszármazottaik ma is Argentínában, Braziliában és Mexikóban élnek.

Szerhátszentiváni nagyszülők unokája Ács Gáborné, született Siraky Mária, aki diplomata lett, két évig Dániában, majd négy évig Japánban konzul volt. Jelenleg nyugdíjas.

Bizonyára vannak többen is, akiknek szentiványi, illetve cserhátszentiváni gyökere és kötődése van. Reméljük, hogy a világtalálkozó, és ez a kiadvány is hozzásegít a további kapcsolatok felderítéséhez és ápolásához.

Kapcsolat felvételét és tartását segítheti az alábbi honlap:

www.cserhatszentivan.com

EMLÉKTÁBLA

A falu névadójának szentelt templom
törökdúlás utáni újraépítésének
250-ik évfordulóján,

a

**CSERHÁTSZENTIVÁNIAK
I. VILÁGTALÁLKOZÓJÁNAK**

résztvevői
2009. június 27-én

Az ősök iránti tisztelet és hála jeléül, a fenti szövegű emléktáblát helyezzük el a régi templom megmaradt tornyán délután 16.30-kor.

A tábla leleplezését követően emlékfák ültetésére kerül sor a temetőben.

Őszi képek. Jellemző cserhátszentiváni ház és a Szuha patak

Az I.Világtalálkozó előre regisztrált résztvevőnek névsora

Itt azoknak a nevét tudjuk felsorolni, akik előre, még a nyomdai zárás előtt jelezték részvételüket. A falu minden bejelentett lakosának nevét feltüntettük. Az elszármazottak, a faluhoz más úton kötődők nevét a visszajelzések alapján soroltuk fel. A lista biztosan nem lesz teljes a rendezvény idejére, mert reméljük, hogy még sokaknak lesz lehetősége, hogy részt vegyenek a falu életének e fontos eseményén.

Antal József és f. Bercsényi Janka (néhai Cserkúti Gyula f.) Alsótold,

Babiák Béláné Berkó Julika, Baglyos Sándor, Bakallár Ernőné Noskó Gizella, Bakallár Ernő és cs. Balatonfűzfő, Bakallár Adrienn, Bakallár Laci és f. Mariann Pásztóról, Bakallár Zoltán, Bakallár Tamás, Bakallár Géza és cs. Pásztóról, Bakallár Györgyné és cs., Bakallár Jóska festő és f. Soroksárról, Bakallár Károlyné Jankovics Magdolna és cs. Pásztó, Bakallár Tibor és fia Tibor, Bakallár Sándor és cs. Bp., Bakallár István és cs. Bp., Bakay Gyuláné Noskó Gizella, Bakay László Salgótarjánból, Bakay Lászlóné Taracsák Judith Salgótarjánból, Bakay Tibor és f. Szappan Csilla, Bakay Klaudia, Bakay Ádám. Pásztó, Bakay Sándorné, Balás Bene és f. Kovács Teréz Sukoróról, ifj. Balás Benedek és f. Németh Katalin Bp, Balás Bernadett és Újházi Miklós Sukoróról, Balás Béla és cs. Pápa, Balás Istvánné Siraky Erzsébet, Balás István András és f. Molnár Olga, Balás (Klári) István és fel. Sándor Gizella, Balás István és cs. Hernádpetriből, Balás Károly és cs. Pásztóról, Balás Jenő/Jancsi Bonn, Balás Kristóf Bp., Balás Lászlóné és gyermekei cs., Balikné Szabó Timea, Barta László és f. Kasza Amál Bp, Békési Sándor és cs. Surány/Herencsény, Benkó Tibor és f. Turcsányi Ildikó, Turcsányi Bence, Turcsányi Barna Bp, Bényei Zsolt, Berényi Sándor, Bercsényi Béla és cs., Bercsényi István (1946) és f. Zsuzsa Bp, Bercsényi Miklós (1949) és cs., Bercsényi Zoltán és cs. Alsótold, Berkó György, Berkó László (1945) és f. Anikó Bp, Berkó Katalin és fiai Bp, Berkó László és f. Füredi Zita Bp, Bogácsi István és f. Hegedüs Katalin Pásztóról, Bogácsi Balázs, Bogáti Sándorné özv., Bogáti László, Bogáti Sándor, Bocsor Ede és f. Magdi

tanárházaspár (Berkó Feri házában), Bocsor Zoli, Bocsor Ilci
Hódmezővásárhely, Bokros János cs., Buda István és f., Buda Sándor,
Buda Béla és cs. Bp.,

Csernus Sándor és f. Kasza Mária, Csernus Krisztián Bp-Csepel, Csernus
Gábor, Csernus Béla, Csernus József és f. Sándor Magdi, Csernus Adrienn,
Csernus Kitty, Csernus László, Csernus Miklós, Cservölgyi Barna(bás),
Cservölgyi Zoli és f. Gabi és gy. Csilla és Szabolcs Szigethalomról,
Cservölgyi Tibor és f. Ágnes és gyermekeik (Péter, Dávid, Viktor) Bp,
Csépány Istvánné, Csíkány Ferencné Cserkúti Marika, Csíkány István,
Csíkány Ferenc és cs. Jobbágyiból, Csíkány István, Csizmár Edina
Alsótoldról, Csóré Istvánné özv., Csóré István

Darab Zoltánné, Deák Zsuzsanna, Dér József és f. Kanyó Éva, ifj. Dér
József, dr. Dusnoki Ágnes és cs.Bp, Dusnoki Sándor és f. Marsalkó.
Erzsébet, Fejéregyházi Péter és f. Csíkány Ilona cs. Gödöllőről, Franka ...,
Fekete Sándor és fel., Fekete Tamás, Forrási Ottokár dr. házi orvos és cs.,
Forró Ildikó és f. Hütler Bernáth,

Gártus József és f. Hegedűs Ottília Pásztóról, Gártus Bence, Gártus Edina,
Geigely József, Gyetvan Zoltán és f. Bercsényi Eta Pásztó, Gyöngyössi
Gabriella Bp., Gyöngyössy Katalin és f. de Chatel Rudolf orvos prof., Bp.,
Gyürky Mária Bp.

Hajzer László és f. Noskó Ágota, Hajzer Natália (2008) Salgótarjánból,
Hauser Zoltán és f. Kasza Magdolna Eszter Egerből, Hauser Judit Egerből,
Hegedűs S.né Noskó Ottília Pásztó, Hegyiné Noskó Katalin és gyermekei:
Árpád, Zoltán, Zsanett, Herczeg Gáborné, Holecza András és f. Békési
Rózsi, ifj.Holecza András Szentivány és cs. Herencsény, dr Hornyák Imre.
plébános és édesanyja Anna, Horváth Pálné Siraky Etelka, Horváth
Dorottya

Iványi Ödön gyermekei Zsuzsa és László és cs csal. Salgótarjánból,
Jakabné Dallos Zita Miskolcra, Jakab Zita és cs. Los Angeles, Jakab Endre
Tamás és cs. Bp, Jankovics Katalin cs. Pásztóról, Jónás Jánosné,Józsa
Csaba, Eszter és Nikolett

Jozipovics György polgármester és Virág Katalin, Kalocsa Lászlóné
Babiák Éva n., Juhász István és cs. Karácsonról

Kabács János és f. Kalocsa Erika , Kabács Krisztián, Kalász Tamás és f., Kalász Máté és zenész b., Kálmán Ákos és Kálmánné Finta Ágnes dr., Kalocsa Tiborné Marika, Kasza Benedekné Bakay Katalin, Kasza Benedek Salgótarján, Kasza Béla és f. Cservölgyi Joli n. Bp., Kasza Béla 06 20 485 8001 Bp., Kasza Laci és Kalocsa Kati, Kasza Gábor, Bp., Kasza Istvánné Csernus Ili néni Lőrinci, Kasza János Bp., Kasza János és f., Kasza Zsolt, Kasza Jenő és cs. Kozádról, Kasza László és cs. Salgót., Kasza Kálmán Bp., Kasza Lajosné Siraky Magdolna, Kasza Sándor és f. Kasza Katalin, Kasza Zoltán, Kasza Gyula és f., Kenderfi Miklós dr. és családja, Kecskés Miklós, Kertészné Balás Ilona Kistarcsáról, Klein Béla, Kodák József Rákoscaba, Kokavecz, Lászlóné özv., Ifj. Kokavecz László és f., Kokavecz Andrea, Kokavecz Zsolt, Kőszeginé Paulheim Róza és gy. Márk és Dávid, Kopka Lajosné Berkó Borbála Kisbágyon, Kopka Laci és f. Erzsébet Héhalomról, Kopka Katalin és Erika és Erzsébet, Korcsok, Kovács Georgina, Kovács Éva és Zsolt és gy. Bp., Kovács és f. Zorkóczy Janka, Kovács Katalin Anita, Kovács Tamás Gábor Kispestről, Kubinka Józsefné

Lászlóné Siraky Rita és gy Erik, Lord Martin és f. Eszter, és gy., Kucsik András, Kucsik Ervin, Lendvay Borbála, Littai Andrea és f. Littai Zsolt

Majorosné János és f. Berkó Gizella, Majoros Erika, Majranek Feri és f. Kertész Mária, Markó Kálmánné Salgótarján, Marosvári Imre és cs. Bp., Marsalkó Csaba és cs. Gödöllőről, Martényi Csaba és f., ifj. Martényi Csaba és cs. Herceghalomról, Megyeri Attila és f. dr. Nagy Adrienne és cs. Bp., Megyeri Domonkos, Mezibrotzky Hajnalka, Mezibrotzky Péter és cs. Alsótoldról, Mezibrotzky Sándor Tatabányáról, Mezősi Béla és f., Mezősi Erika és cs. Pásztóról, Mezősi Gyöngyi Pásztóról, Minczér Béla, Minczér Laci, Mócsay György pedagógus és cs. Szentendréről, Molnár István, Molnár Istvánné, Monostori Imre és cs. Bp., Morvayné Németh Rózsa Pásztóról, Murányi Sándor, Murányi Attila és t. Arletta Harkakötöny, Murányi Gyuszi és f. Varró Éva, Murányi Betti és Gran Tamás Bp.,

Nagy Benjámin és f. Cserkúti Erzsi, Nagy Péter, Nagy Renáta Alsótold, Nagy Gyula és cs. Lőrinciből, Nagy Mihály, Németh Antal Pásztó, Nemezc Rudolf és f. Szilassy Magdolna, Nemezc Anett, Nemezc Gergő, Neumann Ferenc és f. Patyi Mária dr, Noskó Ernő Bp., Noskó Márta és f. Bp., Noskó Edith és családja Bp., Noskó Pál és f. Bercsényi Éva Alsótold és gy. cs, Noskó Károlyné Noskó Jolán, Noskó Sándor (volt polg.mester) és f. Hédi,

ifj. Noskó Sándor, Noskó Sanyi (1946) és f. Birkás Ilona Salgótarján, Noskó László,

Orosz Gyuláné Murányi Gizella, Orosz Attila, Orosz Szilvia, Orosz Gyuszi, Orosz Csaba és Adrienn Bp.

Östör István és f. Tarcsányi Katalin, Bp., Östör Balázs dr. és cs. Bp.

Pálmai István és f. Megyeri Éva, Pálmai Balázs Bp,

Rásó József, Rásóné Bercsényi Erzsébet, Repa László Kaposvár/Udine, dr. Rosivall László orvos prof. és cs. Bp.

Sándor István és f. Éva tanító néni Starján, Sándor Istvánné özv., Sándor Gyula (192.) Sándor Dorottya, Sándor Gyula ifj., Sándor Gábor, Sándor József és f. Noskó Bözsike, ifj. Sándor József és f. Benes Éva, Sándor Gábor, Sándor Mónika, Sándor Olivér és cs., Salgótarjánból, Sándor Ilonka, Schmidt Gábor és Dugonics Anita és gy. Boglárka és Emma, Siraky Lajos és f., Siraky Attila, ifj. Siraky Attila, Sirakyné Sándor Judit, Siraky Martin, Siraky Janka, Sramkó Attila, Sramkó Béla és cs. Kisterenyéből, Sramkó Gábor és f. Sramkóné Gáspár Izabella, Sramkó Gyöngyvér Debrecenből, Staar Gyula és f. Bp., Stefán Sándor és f. Kalocsa Éva, Stefán Tamás és f. Éva, Stefán Zoltán Salgótarjánból

Szabó Gyula (1922), Szabó Gyula Sándor (1952) és f. Ibolya, Sándor-Zita-Rita Salgótarján, Szabó László és cs. Gödöllőről, Szabó Mária és cs. Vácról, Szabó Miklósné Jankovics Ágnes, Szabó Tamás, Szabó Pálné özv., Szabó Teréz Salgótarjánból, Szabó Zoltán és f. Siraky Márta cs. Lőrinciből, dr. Szalay Ferenc dr. orvos prof. és f. Bp., Szántó Gyula és f. Sándor Aranka dr. Szentendréről, Szántó Tamás dr., és f. Lukács Anita és gyermekeik (Tamás, K., Zsombi), Szántó Dénes dr. és f. Anita, Szántó Márton, Szegedi László dr. atya Sülysápról, Szentesi Zoltánné és f. Babiák Juli, ifj. Szentesi Zoltán, Szentesi Judit. Alsótoldról, Szerelemhegyi László és cs. Ecsegről, Szerémy Géza és f. Irén, Gödöllőről, Szerémy Ernő Bp., Szerémy Karcsi családja Gödöllő, Szigethy úr, Szilassy Béla Balatonakaliból, Szilassy Zoltán Székesfehérvárról, Szilassy Lilla Gödről, Szilassy János és f. Szilassy Sándor, dr. Szily úr és f. dr. Horváth Adrienn és gy. Bp., Szitkei Tibor és f. Baiák Éva, Szitkei Máté, Szitkei Bence Alsótoldról, Szomszéd Zoltánné Berkó Borbála Bp, Szondi György,

Szondy Jancsi és f. Szigethy Magdolna, Szondy Mihály, Szondy Tarcsányi Ottília Bp. Pál, Szondy Vali,

Tamás Pál, Tarcsányi Dezsőné Siraky Ilona Bp., Tarcsányi Judit Bp., Tarcsányi Irén, Tarcsányi Ottília, Telek József, Turcsányi Gyula. és cs., Turcsányi István és f. Kasza Vera, Turcsányi Zoltán és f. Szigeti Laura Bp, Turcsányi Attila és cs. Bp,

Varga Lászlóné Bakay Magdolna és lányai cs. Vajvoda, Vidó Ferenc és f. Sándor Katalin és gy. és azok cs., Vígh Anna és Csonka Izabella, Vígh Róbert, Vitális Istvánné Berkó Ilona, Vitális István Bp.

Zárai Károly és f. Lendvai Borbála Salgótarján, Zárai Tünde Salgótarján, Zorkóczy Jánosné Janka néni Bp.

Meghívó

a Cserhátszentivániai II. Világtalálkozójára

2010. Június 26., Szombat

Köszönetnyilvánítás

Köszönet mindazoknak, akik, adatok közlésével, dokumentumokkal, fotókkal, információk továbbadásával, szellemi vagy kétféle munkájukkal, nyilvános szerepvállalásukkal, természetbeni vagy pénz adományukkal hozzájárultak és hozzájárulnak e kiadvány és a Világtalálkozó megszervezéséhez és lebonyolításához.

A nyomdai zárásig tudomásunkra jutott segítők névsora biztosan nem lesz teljes a rendezvény idejére, mert reméljük, hogy még sokan és sok módon járulnak hozzá a falu életének e jeles, és reményeink szerint emlékezetes eseményéhez.

Babiák Béláné sz. Berkó Julianna, Bakallár József, Bakallár Tibor, Bakay Gyuláné Noskó Gizella, Balás István András és f. Molnár Olga, Balás (Klári) István és felesége Sándor Gizella, Balás Olga, Balás Istvánné Siraky Erzsébet, Balás Kristóf, Balikné Szabó Tímea, Bercsényi Béla, Bercsényi Krisztina, Bercsényi Szandra, Berényi Krisztina, Csépany Istvánné, Csóré István, Fekete Tamás, dr. Forrási Ottokár, Gyöngyössy Katalin, dr. Hornyák Imre, Horváth Dóra, Horváth Pálné Siraky Etelka, Jozipovics György, Kasza Benedekné, Kasza Kálmán, Kasza László, Kasza Lajosné Siraky Magdolna, Kecskés Miklós, Kenderfi Miklós, Kokavecz Lászlóné Sándor Ilona,, Kovács Éva, Kovács Zsolt, Kovács Ferencné Zorkóczy Janka, Littai Andrea, Littai Zsolt, Martényi Csaba, Megyeri Attila, Murányi Gyszi, Östörné Tarcsányi Katalin, Sándor Istvánné, Sándor Mónika, Sándor Józsefné Noskó Bözsike, Siraky Dénes, Siraky Janka, Sramkó Gábor, Szabó Tamás, Tarcsányi Ottilia, Turcsányi Zoltán, dr. Szalay Ferenc, Szilassy Béla, Varga Lászlóné, Vigh Anna

Jegyzet

Cserhátszentivániai I. Világtalálkozója 2009

Írta és szerkesztette:

Dr. Szalay Ferenc, Murányi Gyula, Balás Kristóf és Horváth Dóra

Kiadó: Felabor Hungary Kft.

Felelős szerkesztő: Dr. Szalay Ferenc

Nyomda: Nestpress Kft. Budapest

ISBN 978-963-06-7498-0

Cserhátszentiván télen

Fent a Néprajzi Gyűjtemény háza, előtérben a Szuha patak,
háttérben a Bézma. Lent a Szigetköz részlete, háttérben a Bézma.

Horváth Dóra felvételei 2008 november 25-én

Fent: Babiák József (1896-1988) festménye: Cserhátszentiváni falurészlet a Jóska patak hídjával télen. *Lent:* A templom belülről. Baloldalon Bakallár József Cserhátszentiváni corpus festménye